

Eind januari 2001 vind ik een advertentie in de Gazet van Antwerpen: "mijn Russische echtgenote die in Antwerpen woont heeft een vriendin in haar stad in Rusland die wil huwen met een Belgische man." Ik bel een Belgische man antwoordt dat ze maandag bij mij een kijkje komen nemen. Het koppel komt mijn knus, nieuw modern ingericht appartement binnen en ik ben dadelijk overdonderd van de schoonheid van de Russische dame. Ze is veertig, heet N. en draagt een pelsmantel. Ik leefde net drie maanden alleen en gescheiden en sta open voor een nieuwe relatie. Het koppel stelt me enkele vragen en ze besluiten dat ik de juiste kandidaat ben. Ze openen een fotoboek waarin ze me drie vrouwen laten kiezen. Ze zeggen dat ze een klein amateuristisch huwelijks bureau zijn en dat ik tijdens twee weken met drie vrouwen mag mailen. Ik krijg alleen het mailadres van de Belgische man, hij zal de mails forwarden. Na die twee weken zal ik het mailadres van 1 vrouw krijgen en met haar kan ik dan verder corresponderen. Het koppel geeft me de raad om dan ten laatste 4 tot 6 weken later af te reizen naar Moskou. Ik kies voor S. omdat ze op de foto de meest aantrekkelijke is. Haar brieven zijn echter heel koeltjes, nergens een kus te bespeuren, de twee andere vrouwen mailen onmiddellijk met een vloed aan liefdeswoorden. De foto's die S. gebruikt blijken reeds vijf jaar oud. Eerste bedrog dus. Maar ik heb hier nooit een probleem om gemaakt.

Op 19 maart 2001 land ik erg vermoeid op de luchthaven van Sheremetyevo 2 te Moskou.

Het wordt de meest spannende reis die ik in mijn 42-jarige leven onderneem.

Binnen enkele ogenblikken zal ik mijn toekomstige echtgenote S. voor de eerste maal ontmoeten. Aan de loketten van de paspoort controle staat er echter een lange rij wachtenden, links een korte rij voor de gelukkigen met een Russisch paspoort, rechts een trechtervormige rij voor de buitenlanders. Exact negentig stresserende minuten wacht ik vooraleer ik mijn paspoort afgeef aan een vrouwelijke douanebeampte die me meermaals aankijkt van kop tot teen en dan na enkele verwarde bewegingen in haar miffie kooi de verlossende stempel plaatst, toegelaten.

Enkele tientallen meters verderop vind ik de uitgang en hier staat een grote menigte te wachten. Ik kijk heel gespannen rond maar op het eerste zicht staat er niemand voor mij, tot ik wat meters verder loop en ik een grote slanke dame met een fel groenen, lange regenmantel zie verschijnen. Ik kijk haar onwennig aan en we kussen elkaar koeltjes voorzichtig en behoedzaam drie maal op de wang. Wat me onmiddellijk opvalt zijn haar donkere bruine wallen onder haar ogen, wat heeft dat te betekenen? Het eerste waar ik aan denk is dat ze ofwel niet gezond is ofwel reeds een heel zwaar leven achter zich moet hebben. Voor haar 27 jaar ziet ze er nochtans ook wel jong en natuurlijk mooi uit.

Ik draag slechts een winter overhemd dus vraagt ze me of ik een winterjas bij me heb. Ik open mijn reuzegrote koffer en ze helpt me de jas aan te doen. Ik merk in mezelf op dat ze wel heel behulpzaam is maar spijtig genoeg verstaat en spreekt ze alleen maar Russisch en bedank ik haar in het Engels. Ze knikt dat het wel erg koud buiten is en het nog min tien vriest. Dat kan ze nog net in het Engels zeggen.

We wandelen naast elkaar naar buiten, ik voel me bijzonder trots naast haar, zo een grote knappe slanke blonde vrouw wil toch wel iedere man aan zijn zijde. Ze gebaart me even te wachten want ze zoekt een taxi, ze komt tamelijk snel terug en gebaart me te komen. De taxi heeft ze geregeld, lees voor een lage onderhandelde prijs afgehuurd. Het blijkt een aftandse Lada te zijn, een zwarte taxi dus. Alex de taxichauffeur kent haar blijkbaar toch wel goed want tijdens de drie kwartier durende rit naar het hotel Beta praat ze onafgebroken met hem. Ik begrijp helemaal niet waarover ze spreken, ze zit naast me op de achterbank in het midden en houdt de twee voorste zetels vast. Ik begrijp niet waarom ze die taxichauffeur zo goed schijnt te kennen. Achteraf vertelt ze me op mijn vraag dat Alex nog nooit voor haar gereden heeft maar wel voor een aantal vriendinnen die regelmatig voor het werk in Moskou vertoeven. Ik heb toch enige moeite om dat verhaal te geloven. Is ze nog meer in Moskou geweest om met andere mannen af te spreken of speelt hier iets anders? Ze vertelt me later dat ze reeds een aantal maal in Moskou geweest is op schoolreis, enkele jaren later vertelt ze me dat ze reeds in Griekenland was op Kreta. Ze vertelt dat ze 1000 US Dollar heeft gekregen van een onbekende man om bij een andere man in Kreta enkele dagen te vertoeven. Deze man in Kreta blijkt een Brit te zijn die een bedrijf uitbaat van botenverhuur. Ze vertelt me ook dat ze meermaals seks met deze man bij hem thuis heeft gehad en ook enkele malen op een boot met nog andere mannen erbij. Maar ze geeft me geen verdere details. Ik voel aan haar dat ze beseft dat ze me onbewust dat verhaal vertelde. Later heeft ze me ook nooit meer iets over haar vroegere

liefdesleven verteld, alleen dat ze wel al een paar relaties achter de rug heeft en er slechts één relatie wat meer betekende en dat deze relatie zeven jaar duurde. Ik ben er van overtuigd dat ze vele details verzwijgt. Dat doet er allemaal niet toe zegt ze me steeds, ik ben nu van jou. Ik stel me de vraag of ze hiermee zegt dat ze wel een soort prostituee is geweest? Ik vermoed toch dat ze een tijdje in haar stad Yoshkar-Ola een op zijn minst luxe escortmeisje is geweest. Ze beweert veel rijke industriëlen te kennen. Inderdaad heeft ze me ooit eens een man voorgesteld Alex, niet te verwarren met de taxi chauffeur. Die Alex startte een bedrijf in kruidenmixen die hij aan de man bracht aan verkopers van kip aan het spit. Hij verkocht zijn bedrijf en kocht een ander bedrijf actief in de handel in vruchtenconsentratoren. Die vruchtenconsentratoren verhandelt hij nu aan de grote vruchtensappen fabrikanten zoals J7. Die Alex heeft ons eens afgehaald met zijn chauffeur aan de luchthaven van Moskou en ons in een heel chique restaurant uitgenodigd in de buurt van de Moskou Trademart. Ook heb ik haar in de stad eens zien voorbijrijden in de auto van de directeur-eigenaar van de plaatselijke koekjesfabriek. Luxe callgirl?

Aangekomen in het hotel Beta wacht ons een grote stoffige kamer met twee eenpersoonsbedden. S. komt gezwind naast mij op het bed zitten en ik laat haar het Russisch Nederlands woordenboek zien dat ik gekocht heb in Antwerpen om met haar toch wat te kunnen communiceren. Dat woordenboek heeft zijn dienst bewezen tijdens het eerste jaar dat we samen zijn, ieder woord dat moeilijker is dan ja of neen duid ik aan in het woordenboek zodat S. begrijpt waarover het gaat en omgekeerd spreekt zij me toe met een woordjes aanduiden. Ik heb haar een klein welkomst cadeautje gegeven en dan hebben we ieder afzonderlijk gedoucht.

Die avond eten we in het restaurant van het hotel. Ik versta geen woord van de menukaart en ze vertelt me met het woordenboek in de hand welke gerechten ik kan kiezen.

We eten heel lekker en praten met handen, voeten en het woordenboek. Aan de tafel naast ons eten 4 Russen en ze drinken een waterachtig vocht uit een longdrink glas. Ik merk op dat die heren toch wel saai zijn omdat ze water drinken. S. lacht om mijn vergissing en zegt me dat ze wodka drinken. We lachen en de sfeer wordt gezelliger mede dankzij het witte en rode wijntje dat we drinken. Ik voel me helemaal in mijn nopjes maar merk niet dat ik toch wel serieus dronken word. Rond middernacht wil ik de gepeperde rekening betalen maar S. weigert en zegt dat zij betalen zal, ik dring nog aan maar ze betaalt. Ik schrik toch wel echt, vanwaar komt die grote som geld? Ze vertelt me dat ze 3000 Roebel per maand verdient omdat ze verkoopster is in een stoffenwinkel, dat is dus 75€. Ze heeft een universitair diploma van modeontwerpster en van pedagogiek. Je kan dat niet vergelijken met een West-Europees diploma. Ik vermoed nu sterk dat ze deze 2 diploma's gekocht heeft, omgekocht dus. Ze vertelt me dat ze haar rijbewijs zal halen maar dat ze toch geld nodig heeft om dat te betalen. Later vertelt ze me dat ze haar rijbewijs gekocht heeft. Corruptie is dus een wezenlijke werkelijkheid in Rusland.

De eerste nacht in het hotel is een fiasco, ik wil met haar naar bed, ze wringt wat tegen, loopt naar het raam en ik volg haar. Uiteindelijk geeft ze toe maar ik heb teveel gedronken en het lukt niet. De volgende dag heeft ze een bezoek gepland aan een circus in Moskou, het was een leuk spektakel.

We bezoeken ook het Rode Plein en een aantal andere bezienswaardigheden. Ze vraagt me hoelang ik in Moskou wil blijven en ik antwoord haar dat ik wel naar haar stad wil reizen. We rijden met de metro naar het Kazansky Vozzal en we staan een uur in de rij om de tickets te kopen. Wederom wil ze niet dat ik betaal, ze rekent af voor 2 personen in een slaapcoupé voor twee, eerste klasse dus. Waar komt al dat geld vandaan? We slapen nog een nacht in ons hotel, we hebben seks van een normale kwaliteit met verschillende standjes. De volgende dag vertrekken we in de late namiddag naar haar stad. We hebben stomende betrekkingen in de slaapcoupé. Ze beleeft samen met mij het opperste genot alsof we reeds jarenlang met elkaar omgaan. Dat zou toch zo moeten zijn.

In haar stad aangekomen blijkt ze een appartement gehuurd te hebben, dit mag ik dan wel betalen. Het appartement met 1 slaapkamer is keurig en netjes en eens aangekomen installeren we ons en gaan inkopen doen. Ze kookt voor ons en we hebben iedere avond normale stomende intimiteiten, ze kint van genot "charasho charasho", ik vraag haar wat dat wil zeggen maar ze zegt niets. Het betekent dus "goed goed". Ik concludeer dat ze heel tevreden is met wat ik in bed te bieden heb. Tijdens deze reis van 10 dagen krijgt S. van mij elke dag een cadeautje dat ik meestal verberg aan haar hoofdkussen en ze vindt dat geweldig. Op een dag laat ze me een hele namiddag alleen omdat ze naar de les moet en als ze thuis komt ruikt ze heel fris, ze trekt mijn broek naar beneden en ze begint ze me plots hartstochtelijk te zuigen, ik

schrik want ze lijkt wel bezeten. Wat heeft ze die namiddag gedaan? Ik heb het gevoel dat ze reeds sekste met een ander... maar ik kan fout zijn.. In ieder geval voel ik dat ze een grote ervaring heeft. We bezoeken haar moeder in de stad en haar vader op het platteland. Haar ouders wonen apart maar ze zijn niet gescheiden. Haar vader is op pensioen maar houdt toch nog boerderij met enkele koeien, varkens en klein vee. Bij haar vader is het onbeschrijfbaar rustig, het lijkt wel het einde van de wereld. Ik voel me er goed en ontspannen. Haar vader woont werkelijk in een krothuisje van hout en haar moeder woont in een tweekamerflat op de bovenste verdieping van een aftands appartementsblok, de ingang is vies en stinkt naar urine. De trap naar boven ligt bezaait met zwerfvuil. Het appartement binnen is afgeleefd en de badkamer en de keuken zijn nog van de tijd van de jaren vijftig.

We bezoeken nog enkele van haar vriendinnen, houden een barbecue aan het meer in de sneeuw, drinken wodka en dansen. Ik vind het allemaal erg romantisch en beslis haar te vragen haar documenten in orde te maken om in België te trouwen. We verzamelen de nodige documenten in haar stad en in Moskou. Maar omdat ze nog moet studeren tot eind juni komt ze nog niet mee. Ik zeg mijn werk op want zoveel vakantie kan ik niet nemen. Ik zal wel snel werk vinden als ze in België is en dat geeft me de de tijd alles grondig te doen en haar ook in België eerst alles te tonen. Ik reis nog twee maal alleen naar haar om verdere documenten in orde te brengen. Eind juni 2001 hebben we alles voor elkaar in beslist we samen naar België te reizen. Ze kan nog niet mee, we hebben beide het nodige verdriet en er blijkt nog een document niet in orde te zijn.

Enkele dagen later op 3 juli landt mijn S. op Zaventem. Ik rijd met haar naar mijn appartement in Antwerpen, ze opent haar koffer en ze toont me een gesloten plastieken zak. Ik open deze zak behoedzaam en ik vind een aantal briefjes van honderd dollar. Ik sta aan de grond genageld en vraag haar waar dat geld vandaan komt. Ze antwoordt me dat ze dat gespaard heeft en dat dat ook het geld is dat ik haar verzonden heb als ze nog in haar stad woonde. Ze antwoordt me dat het geld voor ons gezin is. Ik sta perplex, het lijkt wel een sprookje. Ik ben blind en geloof haar op haar woord. Later blijkt dat dit een lokkertje is zoals de eerste maal dat je een drugsdealer ontmoet dan krijg je toch ook eerst gratis spul.

Ik rijd met haar België rond en toon haar een supermarkt, ik ben erg verwonderd omdat ze nog nooit eerder een supermarkt bezocht.

We bezoeken Parijs en we beleven enkele romantische maanden.

Het gaat echt goed tussen ons en ik leef op een wolk, ik ben verliefd en ze biedt me alles wat een man dromen kan in het bed. Op 1 oktober wil ze terugvliegen om een ander type visum op te halen in Moskou. Haar vliegtuig stijgt niet op, ze leert op die dag haar huidige beste vriendin S. kennen uit Mortsel. Ik pik haar terug op en ze slaapt nog een nacht bij mij. De dag nadien kan ze toch vertrekken. Een week later haal ik haar opnieuw op in Zaventem, ik herken haar nauwelijks, haar haar is erg kort geknipt en ze is toch erg vrolijk. Ik reageer verwonderd en ben erg stil in de wagen. Ik ben boos op haar maar ik weet niet waarom, is het omdat ik vermoed dat ze het tijdens die week met een ander gedaan heeft? Ik ben wantrouwig want mijn eerste echtgenote bedroog me regelmatig. Misschien ben ik helemaal zonder reden achterdochtig en boos.

Tijdens de eerste periode van drie maanden dat mijn S. in België vertoeft ga ik elke veertien dagen op vrijdagavond mijn 2 zonen uit mijn eerste huwelijk ophalen, ze vertoeven dan een weekend bij ons. Het contact verloopt heel erg stroef en ik merk dat geen van beide partijen elkaar mag.

Een aantal incidenten maken het samenleven met mijn zonen en S. onmogelijk: na het bowlen stappen ze bewust achteraan op haar hielen en vallen ze haar lichamelijk aan omdat ze hier een opmerking over geeft, we vechten alle 4 samen op de parking van de bowling. Ik sta letterlijk tussen de 2 strijdende partijen en kan de gemoederen bedaren. Het is duidelijk dat mijn eerste echtgenote mijn 2 zonen vertelt dat S. een bitch en een hoer is. Mijn eerste echtgenote heeft mijn 2 zonen blijkbaar verteld dat het door S. is dat het huwelijk gestrand is. Niets is minder waar, ik leerde mijn S. 3 maanden kennen na de scheiding van tafel en bed met mijn eerste echtgenote. Achteraf bekeken was dat toch veel te snel, de scheidingsdocumenten voor een echtscheiding in onderlinge toestemming liggen klaar om te ondertekenen doch mijn eerste echtgenote wil plots nadat ze van S. hoort niet meer scheiden. Pas in juni 2003 kan ik eindelijk definitief scheiden van mijn eerste echtgenote.

Tijdens het eerste jaar dat S. bij me woont komen mijn zonen nog een aantal keer op bezoek

maar het contact verloopt steeds erg moeilijk, het is ook duidelijk dat S. geen moeite doet om toenadering te zoeken. Mijn 2 zonen zal ze nooit aanvaarden en dat is het grootste probleem tot dan in ons samenzijn. Ze spreekt steeds alleen maar negatief over mijn zonen en dat ergert me, ik kook binnenin en heb het gevoel dat ik haar eens goed door elkaar moet schudden maar kan me beheersen. S. volgt eerst Engelse les aan de dure Berlitz school, studie die ik de volle 3000€ betaald heb. Daarna volgt ze een jaar Nederlands aan de stadsschool.

Ik zie dat S. een aantal horizontale striemen op haar onderrug heeft, ze zegt dat ze vroeger als ze meloenen ging plukken in het Zuiden dikker was. Ik geloof dat verhaal niet, wat is hier werkelijk gebeurd?

Op een dag moet ik voor 5 dagen naar een meeting voor mijn werk in Praag, wanneer ik thuiskom en we de eerste maal terug betrekkingen willen hebben zie ik dat ze een witte crème tussen haar beneden gesmeerd heeft, het blijkt een zaaddodende crème te zijn. Dat heeft ze nog nooit gedaan, ze antwoordt dat ze me niet verstaat. Ik vermoed dat ze tijdens die vijf dagen geslachtsbetrekkingen heeft gehad met een andere man want ook zie ik dat haar beide billen serieus rood gekrast zijn. Ik vraag haar wie dat gedaan heeft en ze antwoordt dat ik dat ben. Ik was wel al 5 dagen weg en de krassen waren fel rood en ik heb dat de volgende 12 jaren nooit meer gezien, ik weet van mezelf dat ik dat nooit doe. Wat moet ik hiervan denken? Ze is een bedriegster puur sang.

Wanneer ik zie dat mijn jas gescheurd is komt ze met een verhaal dat ze in de stad omvergelopen is door de politie in burger die een crimineel achtervolgt. Dat verhaal wil ik dan wel geloven maar het is toch weer ook een beetje ongeloofwaardig.

Aangezien mijn eerste echtgenote niet meer wil scheiden kan S. niet in het land blijven en ik beslis haar in te schrijven in een privé universiteit zodat ze met een studentenvisum kan blijven, het kost me 5000€. Maar omdat de studies in het Engels erg moeilijk te volgen zijn, stopt S. met studeren en dus hebben we eind 2001 beslist om een baby te maken zodat ze in het land blijven kan. Tijdens de zwangerschap verhuizen we naar Steenokkerzeel en we wonen er een jaar in een mooie grote villa met tuin en bos. Tijdens deze periode heeft mijn oudste zoon S. in haar zwangere buik willen stampen, ik kan er nog net tussen springen en red het leven van onze eerste dochter. De sfeer in Steenokkerzeel is bijzonder gespannen en een keer komt zelfs de politie tussen. S. wil weinig tot niets meer in bed doen, ze zegt dat ze zwanger is en gebruikt dat als reden om het liefdesleven op een laag pitje te zetten. Ik heb begrip en leef een aantal maanden zonder seks. wordt geboren in augustus 2002 en we zijn beide erg gelukkig om haar. Thuis gekomen herneemt het gewone leven, ik ga werken en mijn zonen komen niet meer op bezoek. Ik koop een Suzuki Swift ter waarde van 1500€ en S. leert er mee rijden. Ze kocht haar rijbewijs in Rusland maar kan dus duidelijk niet rijden. Ik leer haar rijden op Westerse wegen. S. weigert maandenlang om gevarieerde seks te hebben. Wat doet een gezonde man dan?

In oktober 2003 verhuizen we dan eindelijk van Steenokkerzeel naar mijn villa te Zemst waar ik gewoond heb met mijn eerste echtgenote. Ik heb het huis met steun van mijn ouders terug kunnen inkopen. We vernemen ondertussen dat mijn eerste echtgenote schuin over ons gaat wonen. We wonen daar ten slotte tot in juni 2007. Onze tweede dochter wordt er in maart 2005 geboren. S. krijgt van mij een nieuwe Mercedes A full option ter waarde van 25000€. Het contact tussen mij en S. blijft heel moeilijk lopen, het seksleven staat nog steeds op een laag pitje, ze schreeuwt me steeds toe dat ze nu 2 kinderen heeft en haar lichaam verandert is waardoor ze geen seks meer kan hebben zoals ervoor. Het enige wat ze nog wil is de normale houding, zij ligt op haar rug en ik lig bovenop haar. Ze weigert nog andere houdingen. Toch geniet ze er blijkbaar wel van want ze komt meestal wel zelf klaar.

Tijdens de periode dat we wonen in Zemst vinden er nog verschillende aanvaringen plaats tussen mijn eerste en tweede echtgenote. Mijn eerste echtgenote komt steeds mijn S. uitdagen voor onze woning zoals dat ze toch geen Frans spreekt en met geluidjes van een kakelende kip. Op een dag in 2005 komt mijn jongste zoon vragen of hij bij ons mag wonen. S. stemt toe en beiden doen een poging om samen te leven. Maar na 2 maanden verhuist terug naar de overkant, het botert helemaal niet tussen S. en S. heeft negatieve opmerkingen over alles en nog wat, te weinig hulp in het huishouden spant de kroon. We bezoeken meermaals onze vrienden S. en Peter, Chris en Olga, Donald en Larissa, Angelika en Marc, mijn vriend Geert, mijn vriend Willy en Bernard en Lieve. We hebben een druk leven, ik werk voor een Fins bedrijf als sales manager en S. werkt in een

boutique als verkoopster en later als zelfstandige kleermaakster.

Omdat S. het psychisch heel moeilijk heeft met mijn ex in de buurt beslis ik najaar 2005 om haar te helpen door mijn villa te verkopen. Op 1 januari 2007 escaleert het tussen mij en S., omdat ze me dagelijks, nu reeds 6 jaar lang bitsig toeschreeuwt dat mijn zonen slecht zijn, niets kunnen en aan de drugs zitten, trekken en sleuren we aan elkaar. 's Anderendaags heeft ze een blauw oog en neemt hier een foto van. In 2013 vind ik de schijf met die bewuste foto en ik ben erg verwonderd dat er voor de bewuste foto van 1 januari ook nog foto's van haar staan met dezelfde kleren zonder blauw oog genomen op 31 december, de dag voordien. Waarom neemt ze van zichzelf op 31 december foto's zonder blauw oog en takelt ze zich toe op 1 januari? Uitlokking om een scheiding te verantwoorden? Bewuste handelingen? Ik vraag het haar maar ze antwoordt steeds ontwijkend. Ik kom er niet achter. Ik heb die cd-rom bekeken en dan teruggelegd, dat wat ze toen deed was er over. Voor mij staat het vast, ze bedroog me met haarzelf een blauw oog te geven om zo een stok achter de deur te hebben om me te bedreigen en een scheiding te willen verantwoorden.

Het duurt tot eind 2007 tot het vastgoed eindelijk wordt verkocht. We huren dan een klein appartement naast de kerk omdat we plannen hebben om te verhuizen naar Zuid-Frankrijk. Omdat mijn ex me steeds stalkt nemen we onze gezamenlijke domicilie bij haar ouders in Yoshkar-Ola. Ik wil verhuizen zodat mijn S. en onze 2 dochters in alle rust kunnen leven zonder het getreiter van mijn eerste echtgenote. In Frankrijk baten we een wijn winkel uit en S. heeft het druk met naaiwerk voor een aantal klanten die we vinden in de wijnwinkel.

S. voelt er zich wederom niet goed ondanks het feit dat mijn eerste echtgenote ver weg is. Ze heeft er een aanvaring met de wijktafelnier en met onze achterbuur. Ze voelt zich wederom heel erg slecht en daarom beslist ze om terug naar België te keren. Ze laat me achter en neemt de kinderen mee. Ze ontvoert ze dus.

In tegenstelling met wat ze denkt blijf ik, tijdens de hele periode dat we in Frankrijk verblijven, haar trouw ondanks dat ze zeer zelden betrekkingen wil en als we het doen houdt ze zich stil onder mij als een levend lijk.

Ik maak toch weer een grote fout: ik wil haar volgen naar België en met veel moeite en verlies verkoop ik het huis en de zaak en keer met haar terug naar België in juli 2009. S. heeft een nieuwbouw huurappartement met 3 slaapkamers gevonden in Sint-Katelijne-Waver. We wonen hier de eerste 2 jaar in relatieve vrede maar ik mag er van haar mijn domicilie niet nemen. Ze weigert nog steeds andere betrekkingen dan het klassieke en nog steeds houdt ze constant haar nachtkleed aan. Vanaf toen horen we ook niets meer van mijn eerste echtgenote, ik heb echter terug contact sinds augustus 2009 met mijn jongste zoon. Hij ziet in dat ik niet de slechte vader ben die zijn moeder voorspiegelt en ik help hem te verhuizen naar een studio op 2 kilometer van ons appartement. Ik betaal de eerste 8 maanden zijn huur en vanaf dan ontvangt stempelgeld en kan hij zelfstandig wonen. Ook help ik hem nog een aantal maal met het kopen van eten. Ik help tevens met het zoeken van een job, een aantal maal mag hij starten maar telkens wordt hij na een aantal dagen ontslagen omdat hij te laat komt. Tot op vandaag september 2013 heeft hij nog steeds geen werk. Hij zoekt ook niet en leeft nu op een appartement met 3 slaapkamers en 2 badkamers in het centrum van Antwerpen en deelt het appartement met nog 2 andere bewoners. Hij is nog steeds werkzoekende en betaalt alles zelfstandig.

Tijdens het verblijf in Sint-Katelijne-Waver is de spanning nog steeds te snijden, S. heeft er moeite mee dat ik regelmatig mijn zoon opzoek. Ze wil nog steeds geen andere intieme betrekkingen dan de lijkhouding en ze ergert me hierdoor meer en meer. Ik kan haar niet overtuigen dat het niet normaal is in een huwelijk. Ze verliest haar werk omdat ze haar baas tegensprekt en ze vindt geen ander werk, ze is hierdoor nog meer nerveus. Ik verdien door te werken op 2 plaatsen 3000€ per maand, ik spaar 2500€ per maand. Bovendien kunnen we makkelijk leven van haar stempelgeld en het kindergeld. Ze verwijt me dat ik het geld heb verbrast, doch het geld heb ik gespaard.

Ik koop meermaals bloemen voor haar en ze krijgt iedere feestdag en verjaardag telkens een mooi cadeau. Eén maal koop ik potten en pannen en hiervoor is ze de volgende jaren dikwijls boos. Zodanig dat ze schreeuwt dat ik alleen maar potten en pannen voor haar koop, ze vergeet alle andere cadeaus.

Eind maart 2011 spreekt een escortmeisje me aan en vraagt me of ik iets kan doen voor haar. Na een week nadenken treffen we mekaar terug en stel ik haar voor reclame op internet te maken en met

haar rond te rijden naar klanten. Ik maak hier de grootste fout van mijn leven. De eerste weken zijn succesvol en al snel in april zet ik een advertentie voor de werving van een tweede escortmeisje. In mei komen nog 4 meisjes voor me werken en ik huur een appartement om de buitenlandse meisjes in onder te brengen. Omdat ik meer en meer 's avonds moet rondrijden met mijn meisjes vertel ik S. dat ik naar het buitenland ben voor het werk.

Op een dag eind mei valt een parkeerticket van Antwerpen uit mijn jaszak. S. vindt dat ticket en stelt me de vraag waarom ik in Antwerpen was en niet voor mijn werk in het buitenland.

Ik biecht haar het verhaal op dat ik nu ook een escortbureau run en dat ik dus in de prostitutiewereld verzeild ben. Ik vind van mezelf dat ik haar misdaan heb omdat ik gelogen heb over mijn activiteiten en beslis met pak en zak het appartement te verlaten. S. trekt en sleurt al wenend aan mij maar ze kan me niet tegenhouden. Ik verblijf enkele nachten in het appartement dat ik huurde voor de meisjes. De meisjes slapen beneden, ik slaap boven en ik heb nooit betrekkingen met een meisje. Na enkele dagen beslis ik terug bij S. en de kinderen in te trekken. De spanning loopt nog hoger op mede omdat ze nog steeds werkloos is. Ik besluit haar eens mee te nemen om haar mijn escort activiteiten te tonen. Ik huur dan in Antwerpen in eenzelfde buurt vier appartementen waarvan één ingericht als kantoorruimte. Ik heb een Poolse poetsvrouw die ik 10€ per uur betaal en vraag aan S. of zij wil komen poetsen in haar plaats. Ze stemt onmiddellijk toe en ik betaal haar 10€ per uur, later ontvangt ze 10€ per date die ik iedere dag op de toonbank van onze keuken leg. S. helpt me meer en meer in het escortbedrijf, ze neemt de telefoon op, plant de dates voor de meisjes en de chauffeurs, doet verder poetswerk, verricht vertaalwerk, geeft aanwijzingen van stylisme aan de meisjes die gefotografeerd worden en wast de handdoeken die ik nodig heb in één van de appartementen die ik gebruik als afwerk ruimte. woont nu in één van de appartementen, helpt me met het adverteren op internet en runt later zelfstandig mijn belangrijkste escortbureau Flanders Models. Hij werkt uiterst professioneel, de meisjes luisteren over het algemeen goed naar hem en hij beleeft er de tijd van zijn leven omdat ze allen wel voor de fun met hem naar bed willen. Hij heeft een korte relatie met het eerste buitenlandse Letse meisje.

Tijdens deze tijd doe ik Chlamydia op, aangezien ik alleen met S. sekste kwam dat van haar. Waar haalde ze dat vandaan? Met wie sekste ze achter mijn rug? Alleen mijn vrouw S. kan me dus besmet hebben. Ik vraag haar ook een test te laten doen en 1 week later antwoordt ze op mijn vraag dat ze negatief is. Ik vraag haar de documenten maar ze wuift me weg met het excuus dat ze die niet meekreeg van de arts.

In juli 2011 vertrek ik voor 2 weken naar Italië met S. en onze 2 dochters. We nemen echter de telefoons mee en antwoorden voortdurend de klanten, we plannen verder de dates voor chauffeurs en meisjes. De chauffeurs zetten ons deel van de inkomsten op onze rekening. In augustus huur ik 3 appartementen bij in Mechelen en op 1 september een appartement in Wilrijk dat ik gebruik als afwerkadres en om 4 nieuwe Russische meisjes in onder te brengen. De zaken lopen vlot tot 12 september 2011.

Op 13 september in de ochtend om 6 uur breng ik één van de meisjes, Nina naar de luchthaven, ze gaat voor 3 weken op vakantie en zou op 2 oktober terug komen werken. Ik kom rond 8u30 terug thuis, S. is niet thuis omdat ze de kinderen naar school brengt maar haar handtas staat open op de grote zetel. Ik ben ongerust, kijk er in en merk dat geld en documenten niet verdwenen zijn. Ik kijk in de garage en vind er haar auto. Nu voel ik me uiterst gespannen, wat is hier gebeurd? De foto's van mijn eerste huis in Zemst liggen op de zijkant van de kast, raar vind ik dat. Ik werk op mijn pc en zet alle meisjes bovenaan op alle websites en om 10 uur kijk ik verder rond in het appartement en merk dat de mobiele telefoons en de andere pc's verdwenen zijn. Ik sms en bel haar en krijg weer geen antwoord. Doch om 10u20 krijg ik een sms van haar, ik ben om 11 uur thuis. Kus. Om 11 uur belt de politie aan, ik besef wat er gebeurt maar nog niet ten volle. Gewillig zonder handboeien stap ik in de anonieme auto en ik vraag de vier mannen of ze wel van de politie zijn. Ze tonen me hun politie badge, ik ben opgelucht dat het geen bende Albanezen is die me reeds vijf maanden bedreigen mijn gezin af te zullen maken. Ik ben opgelucht want ik werkte zo veel uren dat ik sterk oververmoeid ben. Ik sliep meestal maar 2 uren per nacht en dacht ooit wel te zullen omkomen van vermoeidheid in een verkeersongeval.

S. zit 16 dagen in voorhechtenis, 6 weken en ikzelf een kleine negen maanden. De politie vertelt S. dat ik betrekkingen heb gehad met de meisjes. Op 6 januari 2012 komt ze me bezoeken en vraagt me de waarheid te vertellen. Ze gelooft me niet als ik haar vertel dat ik alleen met haar sekste en geen tijd had voor anderen. De politie loog als ze haar vertelde dat ik het

deed met mijn escortmeisjes. Het is een tactiek van de politie om twee verdachten tegen mekaar op te zetten zodat ze mekaar gaan verraden. Dat is dan wel gelukt want S. beschuldigt me van alles en nog wat in haar twee verklaringen van september 2011. Ze heeft me verraden.

Tijdens mijn verdere voorhechtenis komt S. me nooit meer alleen bezoeken, ze komt wel met de dochters naar het maandelijks kinderbezoek. Ze start in februari 2012 een cursus van de VDAB als industrieel tekenaar, een knelpuntberoep. Op die cursus leert ze Thomas kennen waarmee ze blijkbaar een relatie heeft. Ik kom het nooit rechtstreeks van haar te weten maar door een aantal onopvallende gebeurtenissen kan ik het vermoeden. Op mijn vraag met welke auto hij rijdt antwoordt ze dat ze het niet weet, hoe kan dat nu? Hij rijdt met een Mercedes, ze heeft bang dat ik meer ga vermoeden omdat ik weet dat ze kijkt op mannen met een Mercedes of Porsche. Op een dag stuurt ze me wandelen naar de Mediamarkt om uit te zoeken hoeveel een aantal modellen smartphones kosten. Ik sms haar 5 maal, maar ze antwoordt niet, stuurde ze me weg om gerust haar ding te doen met Thomas? Ze heeft me ooit gezegd dat als ze me sms't en ik niet antwoord binnen de 10 minuten ze ervan uitgaat dat ik bezig ben met een andere vrouw. Wat moet ik dan denken van haar? Het staat vast, ze sekste toen met een ander. Wie? Geen idee.

Op een avond komt ze thuis en haar jas ruikt werkelijk heel doordringend naar de rook, ze zegt dat er mannen roken op de cursus. Het was de enige dag dat ze met die geur thuiskwam, ze loog dus duidelijk. Waar was ze dat ze niet wilde vertellen?

De dag dat ik onverwachts thuiskom van voorlopige hechtenis zie ik dat ze snel nog wat documenten wegmoffelt. Ik spreek haar hierover aan en zegt dat ze niets te verbergen heeft. Ik merk haar op dat ze nog steeds aan de pil is en nog steeds intiem bijgeschoren is, ze zegt dat dit normaal is. Ik denk dan natuurlijk dat ze het doet met een ander.

Ik merk op dat ze haar gsm steeds omgekeerd neerlegt en dat deze altijd op stil staat. Ik vind dit niet normaal. Ondanks mijn vraag is ze ook nooit op ongestoord bezoek in de gevangenis gekomen.

Ze draagt ook onze trouw- en verlofingsringen niet meer sinds oktober 2011.

Op een dag belt ze de politie en zet me ze me buiten met pak en zak, ik dool twee dagen rond en ze wil dat ik terugkom. Waarom moest ik zo nodig vertrekken? Er was werkelijk niets gebeurd dat een gedwongen vertrek verantwoordt. Dat geeft ze ook zelf toe. Moest ze dringend seksen met die ander en moest ik daarvoor enkele dagen de baan ruimen?

Chris heeft een Porsche en een Mercedes. Ook met hem die ondertussen van Olga gescheiden is onderhoudt ze een relatie, vermoedelijk alleen voor de seks want Chris is een uiterst koppige man die niet kan relativeren en niet kan samenleven met een vrouw omdat hij al meer dan veertig jaar alleen woont. Chris heeft zijn eigen principes en kan zich aan niets en niemand aanpassen. Zij en Chris, dat zou in een relatie voortdurend botsen. Ik merk op dat Chris in het begin van mijn voorlopige vrijlating meermaals onverwacht binnenkomt alsof het de normaalste zaak is. Normaal gezien vertelt S. me steeds als er iemand op bezoek komt. Wat moet ik hiervan denken?

Tijdens mijn voorlopige vrijheid hebben we in het begin een aantal malen stomende seks, nadien verzandt het terug in de lijkpositie. Ik zeg haar dat ik het ook nog wel eens op zijn hondjes wil doen, ze schreeuwt me toe: "ik zal dat nog wel doen maar zeker toch niet met jou." We gaan een weekendje naar de Ardennen, we eten regelmatig op restaurant en ons leventje gaat zijn gewone gang. We gaan met de kinderen naar de atletiek we brengen hen 's morgens naar school en 's avonds halen we ze af. Ik vind snel terug een job als account manager en behaal goede resultaten.

Begin december 2012 vertelt ze me dat ze nieuws verwacht over zichzelf eind december. Eind januari vraag ik haar wat dat nieuws is, ik weet van niets zegt ze. Ze liegt want ze zal nooit iets vergeten, ze onthoudt altijd alles tot in de kleinste details.

Op 1 januari 2013 hebben we beiden veel gedronken en S. roept en tiert dat haar vriendin S. die nu gescheiden is van Peter er goed aan gedaan heeft om een alimentatie te vragen. Ze hitst me op, ze daagt me uit, ze slaat me terwijl ik in de zetel zit, ik kan de slag afweren. Ik duw haar van me af en haar blouse scheurt, ik sla haar niet. Ik koop haar een nieuwe blouse. De sfeer is uiterst gespannen.

Door haar duistere verleden heeft S. Herpes Genitalis opgelopen, het is erg besmettelijk maar ik ben er blijkbaar niet vatbaar voor. Onze dochter heeft het echter wel meegekregen van haar. Olga de ex-vrouw van Chris heeft hepatitis C omdat ze met ontelbare Russische mannen rotzooide en Chris is dus drager van dit virus. Tijdens haar laatste bezoek merkte ik aan S. dat ze er heel vermoeid uitzag en haar ogen een gelige schijn vertoonden.

Ik zit sinds 12 februari 2013 mijn definitieve gevangenisstraf uit van 6 jaar, mijn einde straf is 29 mei 2018, mijn VI op 29 mei 2014, vanaf die dag kan ik vrijkomen, de waarheid zal ergens tussenin liggen, vermoedelijk kom ik vrij in 2015 of 2016. Ik moet vanaf 2014 elk jaar voor de Strafvorderingrechtbank komen die een beslissing neemt. Ik ben veroordeeld voor exploitatie prostitutie en mensenhandel. Ook ben ik veroordeeld voor bendevoorming omdat ik mijn Svetlana en mijn zoon, [] aan een job hielp. Ik wilde ze alleen maar aan meer inkomen helpen omdat ze werkloos zijn. S [] krijgt opschorting van straf en [] krijgt 3 jaar voorwaardelijk. Ze moeten gelukkig beiden niet terug naar de gevangenis.

Andere tekenen dat S [] me niet trouw is kan ik als volgt omschrijven:
Ze zegt: "jij doet wat jij wil, ik doe wat ik wil." Wat bedoelt ze hiermee precies?

Als ik de kinderen aan de telefoon vraag wie allemaal bij haar was antwoorden ze "nog iemand" maar ze zijn terughoudend om uiteindelijk te vertellen dat het Chris is. Met Thomas is ze gestopt want die heeft voor zijn lief Sofie gekozen. S [] vertelt me nog wel dat Thomas en zij over een relatie gesproken hebben met elkaar maar dat ze beslist hebben om geen relatie te hebben omdat hij met Sofie wil trouwen. S [] was op een dag in mei 2013 zo boos dat ik vermoed dat Thomas haar verteld heeft dat hij met haar niet verder wil. In juni 2013 roept ze me nog eens toe tijdens een kinderbezoek dat alle mannen slecht zijn, ik vermoed dat Chris haar gezegd heeft geen relatie met haar te willen.

Reeds 10 jaar lang roept en tiert S [] en ze maakt me zwart als de kinderen erbij zijn. Als ik haar hierop aanspreek zegt ze dat de kinderen dat mogen weten. Welke goede ouder wil nu ruzie met zijn partner als de kinderen erbij zijn. Iedereen bevestigt me dat dit verkeerd is. S [] is weinig flexibel, het moet allemaal gaan zoals zij het wil. Ze is een koppige schorpioen. Ze zal nooit toegeven dat ze iets verkeerd doet.

Als ik haar telefoneer wil ze niets zeggen, het is al altijd haar manier van doen geweest, zo weinig mogelijk vertellen, dan kan ze niets verkeerd zeggen. Ik denk dan natuurlijk dat ze veel te verbergen heeft? Nochtans heeft ze tegen de politie meer verteld dan dat er gevraagd werd, me zwart maken is haar specialiteit.

Omdat ze weinig geld ontvangt van de werklozensteun en het kindergeld stel ik haar voor maandelijks mijn bijdrage te doen. Ze weigert en schreeuwt me toe: "van jou wil ik geen geld". Als ik haar dan vraag hoe dat ze rondkomt zegt ze dat haar broer haar geld zendt en dat ook Chris voorgesteld heeft haar geld te bezorgen. Ik verneem van de kinderen dat ze samen met Chris een aantal Porsches gekocht en verkocht heeft, ze heeft die wagens in haar garage gestald en ze heeft hiervoor dus blijkbaar haar bijdrage gekregen, vermoed ik. Ze geeft dat later ook toe.

Enkele dagen voor ik terug binnen moet, hoor ik haar in zichzelf neuriën en ze koopt zich een zomerkleedje op het internet. Is ze dan blij dat ik weg moet? Wat verbergt ze? Ze heeft in die dertien jaar dat we samenzijn nooit een kleedje gekocht en ik lees in boeken dat vrouwen die zich opgewekt en sexy voelen een kleedje dragen. Voor wie wil ze dat kleed dragen?

De dag nadat ik vertrek om mijn uiteindelijke straf uit te zitten verandert ze de hele opstelling van de zetels. Ik ben dus een gedane zaak, een nieuwe episode start voor haar.

Ook als [] ontdekt op mijn pc dat ik gesurft heb op een datingsite voor Filipijnse vrouwen reageert S [] niet meer. Ze vindt het duidelijk niet erg. Vroeger reageerde ze furieus als ze iets verdachts zag op mijn pc. Op een dag tijdens ons verblijf in Frankrijk krijg ik onverwachts een mail van een Russische vrouw, ik zat dus nog steeds in een bestand van beschikbare mannen. S [] dacht dat ik iets verkeerd gedaan heb, maar dat was het zeker niet.

Op een van de eerste bezoeken die S [] me brengt in Tilburg zegt ze dat ik zachte handen heb. Ik spreek haar hierover aan en zeg dat ze zeker wilde seks gehad heeft met een man met ruwe handen? Ze bloost, zegt niets meer en na een aarzeling komt ze plots met een ter plekke uitgevonden verhaal dat haar vader ruwe handen heeft. Ze bezoekt in april tijdens een week met de kinderen haar ouders, de dinsdag avond laat ze de kinderen alleen, ze wenen. Als ik haar vraag waar ze was antwoordt ze thuis bij een jongen van mijn school. Wat moet ik hiervan denken? Is hij de man met de ruwe handen of is het Chris?

De laatste jaren geeft ze me elke dag kritiek over mijn uiterlijk, ik ben nu eenmaal de vijftig lang gepasseerd. Mijn buik is te dik, mijn lippen te fijn en ik kan niet goed kussen. Deze opmerkingen geeft ze pas sinds de laatste jaren dus dan vermoed ik dat ze een ander heeft met dikke lippen die beter kust...

Ik vertel haar meermaals dat ik haar mis, ze antwoordt: "ik heb niet dat gevoel."

Maar ze komt me niet meer alleen bezoeken omdat het teveel kost, haar stempelgeld ging met 200€ per maand naar beneden, ik vertel haar dat het haar eigen schuld is, ik zegde eind 2011 dat ze werk moest zoeken in plaats van te gaan studeren. Ze wist toen al dat het stempelgeld naar beneden zou gaan. Ze is stil en zwijgt. Maar wat niemand weet is dat ik haar tijdens mijn voorhechtenis een bedrag van 7500€ heb overgeschreven vanuit de gevangenis. Als ik haar dan opmerk dat ze me toch kan bezoeken omdat ze meer dan 10000€ op haar spaarrekening staan heeft schreeuwt ze me toe dat dat voor noodgevallen is. In welke situatie leven we nu dan? Is dat geen schoolvoorbeeld van een noodgeval? Ik had haar gevraagd om dat geld op de rekeningen van onze kinderen te storten om later te kunnen studeren maar ze heeft het gewoon op haar eigen spaarrekening gezet.

Ik vertel haar dat ik vind dat ze me figuurlijk bedriegt omdat ze tijdens het eerste jaar van ons samenzijn alles op seksueel vlak met me ondernam en dat het nadien allemaal veel minder is geworden. Ze schreeuwt, roept, tiert en bedreigt me "als het zo is dan zie je de kinderen nooit meer en dan zal ik met die foto van 1 januari 2007 naar de politie gaan. Ze manipuleert me dus. Ze staat nu sterk, want ik ben opgesloten, machteloos.

We verstaan mekaar blijkbaar bijna nooit, ik hoor van vele andere mannen dat ze het Nederlands niet goed begrijpt en zich niet goed duidelijk kan uitdrukken. Ze ontkent dat in alle toonaarden. Ze zegt dat ik haar de eerste jaren overheerste maar dat het nu niet meer kan. Ik heb haar nooit willen overheersen, ik heb haar alles moeten leren; de supermarkt, autorijden en ik heb haar alles gegeven dat ik kon: we woonden in 3 verschillende villa's, ze kreeg een dure Mercedes en ontelbare mooie cadeaus en bloemen. Bovendien gingen we meermaals op reis en op vakantie. Nooit is het mijn intentie geweest om haar te overheersen. Nu dat ze alles kent overheerst en manipuleert zij mij wel. Boosaardig is hier het enige woord op zijn plaats.

En dan op 13 september tijdens haar verhoor verklaart ze dat ik haar gedwongen heb om mee te doen, niets is minder waar, ik heb haar één maal vriendelijk gevraagd of ze in de plaats van mijn Poolse poetsvrouw wilde komen schoonmaken en ze heeft onmiddellijk bevestigend geantwoord. Waarom zou ik haar moeten dwingen, ik had een poetsvrouw waar ik tevreden over was.

S is bijna altijd boos op omdat ze minder goede resultaten heeft op school. Als ze met een resultaat dat lager is dan 9 op 10 naar huis komt roept, schreeuwt en tiert ze en het gebeurt meermaals dat van haar slaag krijgt. S is dan zo agressief dat ze optilt en tegen de muur plakt.

Ze zegt me dikwijls dat ze spijt heeft dat ze en met mij gemaakt heeft. Ik schrijf haar dat ik liever niet wil scheiden omdat het gras altijd groener is ergens anders, maar alleen blijkbaar het eerste jaar van de relatie. Ik vraag haar om te praten, ze antwoordt me: waarover nog? Ze heeft me echter steeds verweten dat ik niet genoeg gepraat heb met haar en nu wil ze niet meer.

Na de kroning van Filip zend ik hem een felicitatiebrief en verzoek ik hem tot gratie. 3 weken later krijg ik antwoord dat hij de brief heeft overgemaakt aan de minister van justitie. Ik bel mijn advocaat die een politieke vriend is van haar en vraag hem een goed woordje voor mij te doen. Afwachten maar, de kans dat ik gratie krijg is 1 op 10.

S is een bijzonder egoïstisch persoon, alles wat zij denkt en zegt is voor haar de waarheid, ze kan onmogelijk andere meningen begrijpen of tegemoet treden. Ze is ook agressief tegenover personen die haar mening niet delen en in het verkeer roept en tiert ze voortdurend tegenover andere weggebruikers die wat rustiger rijden. Bij een verkeersongeval met een fietser die rechts op het fietspad rijdt en waarbij ze die fietser raakt door rechtsaf te slaan blijft ze haar onschuld uitschreeuwen. Ze heeft dus ontegensprekelijk ongelijk en toch beweert ze het tegendeel. Ze roept steeds tegen mij als ik haar vraag of ze me al bedrogen heeft, dus ga ik ervan uit dat ze hier ook ongelijk heeft. Door haar gedrag van roepen en schreeuwen wekt ze op zijn minst de indruk van ongelijk te hebben. Vandaag telefoneer ik op de eerste schooldag om de kinderen te vragen hoe ze het stellen en ik vertel aan S dat ik een hele dag op bed gelegen heb met mijn normale stevige verkoudheid die ik reeds 40 jaar lang 2 x per jaar moet ondergaan; lopende ogen en neus, pijn in oren, ogen en neus, nadien gevolgd door hoesten. Ik heb hiermee 40 jaar ervaring en zeg haar dat ik morgen mijn normale medicijnen ga vragen aan de dokter en dat ik er dan in 2 weken vanaf zal zijn en het anders zonder medicijnen enkele maanden kan duren. Ze zegt met luide stem dat ik er zonder medicamenten binnen 1 week vanaf zal zijn. Ze weet het dus beter, het probleem is

dat dat bij haar zo is normaal gezien, maar ze kan de abstractie niet maken dat het met een andere mens anders kan verlopen. Ze heeft ook geen enkel respect voor een andere persoon, als Lisa ze op een bezoek iets zegt moet ze het tweemaal herhalen omdat ik een licht verminderd gehoor heb, S zegt dan telkens heel geniepig en pesterig dat ze luider moet spreken want hij is zoals Opa, oud en versleten. Vele zaken heb ik haar gevraagd maar telkens vindt ze een uitvlucht om niets te doen. Niets doen en profiteren van andermans geld is haar sterkste punt.

Op een dag kopen wij een witte winterjas voor haar, 's Anderendaags laat ze me de jas zien en er is een groot gat in geknipt. Heeft ze dat zelf gedaan omdat ze de jas niet mooi heeft gevonden? De winkel heeft de jas zonder problemen terug genomen. Ze heeft echter achter mijn rug die jas stuk geknipt om hem te kunnen terugbrengen. Als je zoiets doet, wie ben je dan? Een doodzieke psychopathische persoonlijkheid. En een gevaar voor de maatschappij en voor haar naasten. Wie zegt dat ze, op een dag als haar nieuwe vriend of man niet doet wat ze zegt, achter zijn rug een schaar plant in zijn kruis?

S zal nooit rechtstreeks op een vraag antwoorden, ze zal de vraag steeds terugkaatsen door met een vraag te antwoorden. Bijvoorbeeld als ik de vraag stel of ze vandaag al koffie gedronken heeft antwoordt ze: en jij?

Als je haar na een aantal dagen of weken vraagt hoe het is geweest deze periode antwoordt ze steeds goed of normaal. Punt meer niet. Geen communicatie, geen openheid. Dat zou nochtans de basis van een gezonde relatie mogen zijn.

Ik word lastig gevallen in de vorm van het negeren door een groepje van een aantal Russen, ze denken dat ik een pedofiel ben. Het is een cliché in de bak: van een wat oudere man wordt onmiddellijk de link gelegd naar pedofilie, die man kan niet voor iets anders zitten. Ik vertel dat aan S en ze antwoordt zonder twijfelen, ze hebben gelijk. Ik begrijp haar niet. Ik zeg dat de Belgen me ook een tijdje negeerden maar wel snel begrepen dat ik helemaal geen pedofiel ben. Ze antwoordt, de Belgen staan op het lage niveau dat ze normaal gezien staan. Ze is werkelijk onbegrijpelijk en onverstaanbaar, normaal gezien moet een vrouw haar man steunen en me helpen. Ik voel me rot en uitgestoten door haar. Wie heeft nu het meeste verstand volgens mij? De Russen of de Belgen? De Russen hun hersenen hebben 500 jaar achterstand in hun ontwikkeling. De Belgen begrijpen dat er nog oudere mannen in de bak kunnen zitten voor andere feiten. Ik heb trouwens mijn hele vonnis van 52 pagina's tijdens de wandeling laten lezen door de Belgen en de Russen, ze weten beiden verdomd goed dat er niets instaat over pedofilie. En toch kunnen die hersenen van die Russen dat niet vatten, ze blijven me negeren.

Haar vriendin S die recentelijk in Rusland was en er hoorde dat je opnieuw moet ingeënt worden tegen tetanus vertelde dat aan mijn S. Dus vertelt mijn S me aan telefoon dat ze naar de dokter is geweest hiervoor maar uit goed ingelichte bron, ik ben hier namelijk 100% zeker van, heeft ze ook een microbiologisch vaginaal onderzoek laten doen. Waarom verbergt ze dat voor mij? We hebben nu al 8 maanden geen seks meer, dus was ze niet zeker, heeft ze seks gehad met een andere man en wilde ze weten of die haar besmet heeft. Het resultaat van het onderzoek was negatief. Iets verbergen betekent dat je niet eerlijk bent. Terug ontdek ik de link Rusland en seks, ze sekste dus wel degelijk in Rusland die bewuste dinsdagavond, dezelfde link met de ruwe handen dus.

In 1 zin liegt ze verschillende malen: ze zegt: jij hebt jouw adres ergens anders genomen en woonde dus ergens anders dus heb ik het recht om na 1 jaar de echtscheiding te vragen en met alimentatie. De werkelijkheid is als volgt: eind 2008 waren we samen gedomicilieerd in Rusland maar we woonden samen in Frankrijk. Half 2009 huurt S een appartement in Sint Katelijne-Waver en ze neemt er haar adres met de kinderen. Ik ben dus nog steeds gedomicilieerd in Rusland, dat betekent dus dat zij zelf eerst vertrokken is en wanneer ik in 2012 mezelf wil domiciliëren bij haar wil ze niet omdat haar advocaat dat niet wil, ik domicilieer me dus in Antwerpen. Ze zegt: ik heb maar 1000€ inkomen per maand, ze vergeet steeds weer de 300€ kindergeld en de 200€ die haar broer haar toestopt, en de inkomsten die ze heeft door haar zwartwerk, poetsen en naaien. Ze zegt dat ik haar wilde maandelijks laten betalen voor een nog te bouwen huis, de waarheid is dat ik dat huis op haar naam wilde zetten omdat ze zelf een eigen huis voor haarzelf wilde helemaal door zichzelf betaald.

Ik word psychisch gepest door haar. Ik zit vast en ik krijg geen enkele steun van haar. Nooit een

kaartje, nooit een lief woordje nooit een kus. De kille muur in mijn cel is warmer dan S. Ze wil nooit knuffelen, ze vraagt steeds: waarom is dat nodig?

Omdat ze zich grote zorgen maakt om de hoge schuld die we hebben door verbeurdverklaringen en penale boetes wil ik een notaris raadplegen om te onderzoeken of we een huwelijkscontract kunnen maken met scheiding van goederen met terugwerkende kracht zodat zij geen enkele schuld meer zou hebben, ze antwoordt dat ze ook eens een notaris zal raadplegen om te kijken hoe we kunnen scheiden. Zo gaat het dus de hele tijd, ik wil steeds iets doen in haar voordeel en zij begrijpt dat steeds niet en is dan zo dom om me te bedreigen. Ze is werkelijk oerdom want als ze nu wil scheiden zal ze minimum de helft van onze schuld meenemen, 100.000€ en zal ze de helft van al haar bezittingen aan mij moeten betalen, auto, meubels, spaargelden die ze heeft van ongeveer 20.000€. We zijn immers gehuwd onder het wettelijk stelsel en dan betekent dat alle groei, verlies en schuld gemeenschappelijk is vanaf de datum van het huwelijk.

Ze is een meester in ruzie stoken en dus is mijn besluit dat ze een vrouw is geworden die alleen het kwade wil.

Neem nu vandaag 20 oktober 2013, ik schreef haar vorige week een briefje om te zeggen dat ik iedere maand 150€ ga overschrijven als gezinsbijdrage omdat ze klaagt dat ze maar 1000€ per maand ontvangt. Ze zegt dat ik dat niet moet betalen en daarmee beter mijn schuld afbetaal. Ik betaal deze schuld namelijk reeds af maar zij vindt het afbetalen van de schuld aan de staat belangrijker dan dat de kinderen eten en kleren hebben. Ze maakt zich duidelijk meer zorgen om zichzelf wegens de schuld dan om de kinderen. En meer nog tijdens dat telefoongesprek zegt ze dat ik in mijn laatste brief schreef dat ik als vader me erg schuldig voel omdat ik niet bij mijn kinderen mag zijn en dat het voor dochters niet goed is om zonder vader op te groeien. Ze roept me toe: en wil je zeggen dat ik de kinderen niet kan opvoeden. Ik heb in die brief nooit iets over haar geschreven of bedoeld. Ze roept ook plots dat het een schande is dat "ukkepukkebukke", ik begrijp haar niet en ze zegt dat het over het neuken doggy-style gaat. Ze zegt dat ik dat maar hier, in den bak moet doen. Ik begrijp helemaal niet waarom ze zo kwaad is omdat ik het af en toe graag doggy style met haar doe? We hebben dat de eerste jaren van onze relatie wel honderden malen gedaan met wederzijds plezier. Waarom tilt ze hier zwaar aan, waarom zit dat haar hoog? Ze reageert als een onverstaaenbaar totaal gestoorde geesteszieke.

Ze moet zich laten behandelen want ze redeneert niet als een gezond persoon, maar dat zal ze natuurlijk niet doen. Ze is normaal zegt ze steeds. Sorry, ze is geestesziek in de hoogste graad. En zo gaat dat dikwijls: plotseling begint ze iets hard te zeggen over een onderwerp dat niet ter sprake is, dat doet ze meerdere malen per week. Ze zegt dan iets negatiefs over mij, positieve dingen daar spreekt ze nooit over. Ik spreek met S. aan telefoon en ze spreekt alsof ze mama is; ze zegt: Hoe gaat het met jou? Ik antwoord: mama zou dat nooit aan mij vragen, je bent S. Inderdaad ik ben nu reeds opnieuw meer dan 8 maanden binnen en nog nooit heeft ze enige empathie voor mij getoond. Geen betrekkingen reeds al die maanden en geen enkele keer een lief woord, geen enkele kus, niets. Ik zie geen uitweg meer, met zo een zieke persoon valt niet te leven. Ik vertel steeds het verhaal van wat S. tegen me zegt aan telefoon aan een aantal celmaten. Ik krijg steeds hetzelfde antwoord: Willem je hebt heel veel geduld met die vrouw.

Ze bezoekt me begin november 2013 met de kinderen, ik heb reeds 1 maand geen nagels meer gebeten, dat is voor mij een prestatie zoals iemand die stopt met roken na 30 jaar gerookt te hebben. Ik toon haar fier mijn lange mooie nagels van mijn handen omdat ze me gevraagd had vorige maand om te stoppen met nagelbijten. Ze vindt aan de nagel van mijn rechterwijsvinger een millimeter korter aan één kant dan de andere omdat ik in met de arbeid met mijn handen moet werken ben ik inderdaad 1 millimeter daar kwijt. Ze maakt daar een negatieve opmerking over in plaats van me te feliciteren en me aan te moedigen. Bovendien zegt ze dat de nagels van mijn tenen ook zeker nog steeds stuk zijn.

Tevens moet ik deze keer ook een negatieve opmerking slikken over mijn linkerarm die een extreem klein beetje vervelt, je smeert daar beter boter aan dan op je boterham. Bovendien krijg ik de opmerking dat ik gekrabbd heb op mijn hoofd en dat er 2 wondjes zichtbaar zijn. Ik heb inderdaad gekrabbd maar omdat ik vorige keer een opmerking had gekregen dat mijn hoofd vol uitgesmeerd bloed zat had ik dat afgewassen vooraleer het bezoek startte om hier deze keer geen opmerking meer over te krijgen. Dat waren dus 4 negatieve opmerkingen daar waar ik er 2 positieve had verwacht. Begrijpelijk ben ik weer erg ontgoocheld in haar. Ik kan met zo een negatieve persoon

nog moeilijk verder. Ik wil een vrouw die me steunt, aanmoedigt en die af en toe eens het initiatief neemt in verband met het intieme. S. kruipt altijd aangekleed in bed en om intiem te zijn houdt ze steevast haar nachtkleding aan. Na negen maanden binnen heeft ze nog nooit gevraagd om een ongestoord bezoek.

13 november 2013, S. verjaart vandaag, ik zend haar een boeket witte rozen en een verjaardagskaartje. Ik bel haar om haar te feliciteren en ik vraag haar hoe dat voelt 40 zijn. Ze antwoordt dat ze zich goed voelt en ze niet ziek is. Op de achtergrond hoor ik dat Chris en haar vriendin S. aanwezig zijn. Daarom zegt ze iets positiefs. Haar vriendin S. vraagt me wanneer ik terug kom. Ik weet dat dus niet. Ik merk bij mezelf op dat mijn S. dat nog nooit gevraagd heeft en dat ook nooit zal vragen. Ze heeft eens een platte band en ze zegt aan telefoon dat ik dat gedaan heb, hoe kan dat, ik zit vast? Ze zegt dat ik iemand ingehuurd heb om dat te doen. Ze is gek, waarom zou ik dat doen? De enige juiste verklaring is dat ze achter mijn rug sekst met een ander en dat ze denkt dat ik dat weet en dat ik daardoor kwaad ben. Ik weet echter niets zeker maar door haar opmerking krijg ik natuurlijk alleen maar nog sterkere vermoedens.

Van de kinderen kom ik te weten dat ze maandag begint te werken als industrieel tekenaar, ze vertelt me dat niet zelf, waarom niet? Ze vertelt me niets, zeker niet iets positiefs, ze solliciteerde ten slotte 9 maanden lang en nu eindelijk kan ze starten. Ik zou trots zijn en enthousiast. Hoe kan ze nu een relatie opbouwen als ze niet open en eerlijk is tegen mij? Ze zegt dat ze dat werk maar aanneemt omdat ze niet met 1000€ kan leven, ze liegt weer, ze heeft ook nog 300€ kindergeld en nu ook 150€ per maand van mij, totaal maakt dus 1450€. En dit zonder haar zwart werk en geld van haar broer.

Op een dag midden 2014 zegt ze me dat het fototoestel stuk is. Nochtans als ik op 12/2/2013 in definitieve detentie ben gegaan, werkte het nog perfect. Als ik haar zeg dat ik dat niet stuk heb gemaakt antwoordt ze me met luide schreeuwende stem: je beschuldigt mij maar ik heb dat niet stuk gemaakt. Ik heb zeker niet bedoeld dat zij dat gedaan heeft, maar het is wel stuk en ik heb het niet gedaan. Wie wel? Ik krijg geen antwoord van haar. Ze liegt want ik ben 100% zeker dat het op 11/2/2013 nog werkte. En zo gaat dat met alles. Ze roept, tiert, schreeuwt en liegt er maar op los.

Ze doet ook werkelijk niets om me op te beuren en me de gevangenschap lichter te maken. Alle andere getrouwde mannen krijgen minstens 1 keer per week gewoon bezoek en 1 keer per maand ongestoord bezoek van hun vrouw. Ze komt me 1 keer per maand bezoeken met de kinderen, ze doet dat voor de kinderen. Moesten die er niet zijn zou ze nooit op bezoek komen. Ze zal nooit een man kunnen houden, ze weet niet wat een man nodig heeft: liefde, aandacht, knuffels en intiem zijn. Ze verwijt me altijd dat ik niet weet wat familie betekent maar zelf doet ze niets om me in de familie te laten goed voelen, ze weet zelf niet wat familie is, helemaal niets kent ze van familie. Ze herhaalt nu tegen de kinderen dat ik tijdens onze reis naar Venetië in 2011 gezegd heb dat ik van haar wilde scheiden. Ze vertelt er niet bij dat ze me in 2012 een tiental malen toegeroepen heeft dat ze wil scheiden en dat ze sinds september 2011 onze trouwringen niet meer draagt. Ze zegt me ook dat ik niet zomaar kan terugkomen na mijn gevangenschap, dat begrijp ik, maar ze zegt me niet welke haar voorwaarden zijn. Als ze ooit een nieuwe man heeft zal ik deze man een bezoekje brengen met de boodschap: "mijn deelneming" en ik zal hem deze tekst laten lezen.

Ik zeg haar ook dat ik een goed contact heb met een andere gedetineerde die toevallig bij ons in de bezoekerszaal zit en maandag vrij gaat, ze zegt dat ze niet begrijpt hoe je nu een vriend kan hebben in de gevangenis. Ik zwijg, maar die man die ik zelf geholpen heb met documenten zal nu een bedrijf oprichten in de transportsector en hij wil mij in dienst nemen als vertegenwoordiger, dat is een grote mogelijkheid die ik heb om buiten te geraken. Een vast werkcontract is de voornaamste voorwaarde om hieruit te geraken. Ze zou op de man moeten toestappen en hem hartelijk danken dat hij mij, dus onze familie, wil helpen. Maar dat verstaat ze toch niet, ze weet niet wat het is om een harmonieus en gelukkig gezin te hebben.

Ik vertel haar dat het stoppen met nagelbijten voor mij hetzelfde betekent dan dat iemand na 30 jaar kan stoppen met roken. Ze zegt dat ze 2 mensen kent die dat gedaan hebben: haar vriend Thomas en haar Russische vriend van school. Ik zeg haar dat Thomas zijn motivatie zeker is dat hij een kind met zijn vrouw nu krijgt. Ze lacht vreselijk heimelijk en vals, ik begrijp dat hij dat voor haar heeft

gedaan omdat ze niet intiem kan zijn met iemand die rookt.

Vandaag 5 december 2013 krijg ik een kort briefje van mijn vader met 2 foto's van hem met S en de kids. Hij schrijft dat hij op 21/11 een hapje gaan eten is met S en onze kids. Op 23/11 en op 1/12 bezocht S me met de kids, waarom heeft ze me daar niets van verteld. Dat is toch fantastisch maar dat niet vertellen komt bij mij weeral over als dingen verbergen dus niet eerlijk zijn. Typisch S. Ze zegt steeds dat de Belgische mannen slecht zijn, ze scheert ze dus allen over dezelfde kam. Ze is boos omdat Opa de erfenis van Oma nu niet direct aan onze kinderen uitkeert maar dat het pas zal gebeuren als hijzelf het loodje legt. Waarvoor komt een Russische vrouw naar België, voor de liefde, vergeet het. Altijd wil ze geld.

Op 7 maart 2014, de verjaardag van mijn bel ik om 19 uur maar krijg ik geen antwoord en om 19uur30 bel ik terug en ik krijg haar aan de lijn. Ik vertel haar dat ik om 19 uur al gebeld heb maar dat ze toen nog niet thuis was. Ze vertelt me eerlijk als een kind, ja papa ik was naar atletiek maar Kris was wel thuis maar die neemt de telefoon niet op. Wat moet ik hiervan denken??? Ik vraag aan S hoe het was op atletiek, ze antwoordt me, heel goed. Wat moet ik denken aangezien Kris thuis was? Ze heeft over en weer gereden en dan is ze een half uur alleen met hem thuis. Om wat te doen?

8 maart 2014: voor de honderdste keer zegt ze me dat ik in het verleden alleen aan mezelf gedacht heb. Wat bedoelt ze precies? Die vraag wil ik dat ze heel uitvoerig beantwoordt. Ik heb haar alles gegeven en geleerd, als ze in België toekwam was ze nog nooit in een supermarkt geweest en kon ze niet met de auto rijden.

25 maart 2014: 's avonds is ze niet thuis, ze laat de de kinderen de hele avond alleen, ze zegt dat ze uit is met ex-collega's van Rosco. Wat moet ik hier van denken? Ik bel haar meermaals thuis op vrijdag en zaterdag 29 en 30 maart, er is niemand thuis. Ook op haar gsm neemt ze niet op, wie heeft daar iets gezegd dat als je niet opneemt, je bezig bent? Meer nieuws over 25 maart: die vriend waarmee ze ging eten is dus Rudi Spruyt één van de bazen van Rosco, het bedrijf waar ze een jaar geleden stage heeft gelopen. Ze zegde dat ze gaan eten is op restaurant, als ik haar dan vroeg waar en welk restaurant zegt ze in de richting van Putte maar ik weet niet waar precies. Heeft die Rudi haar bij hem thuis uitgenodigd, zijn ze met zijn tweetjes gezellig op restaurant geweest? Ze was misschien wel de hele avond bij hem thuis. Nu probeert hij haar verder te verleiden. Hij nodigt haar nu al uit met de kinderen om opnieuw te komen eten bij hem, dus hebben ze zeker iets, de kinderen worden al voorgesteld. En hij wil haar verleiden met een vakantie naar zijn mooi appartement in Murcia, Spanje. Hoe ik dat allemaal weet blijft nu mijn geheim tot nader order. Op zondag 6 april 2014 gaat ze met de kinderen eten bij die Rudi, die wil zich natuurlijk positief en sympathiek laten overkomen. De kinderen dus voor je winnen met een kussengevecht om dan de moeder te verleiden. Was ze tijdens een bepaalde week in juli niet eens 2 avonden in ? We zoeken verder.

Ik verneem via via dat ze een nieuwe dure top gsm heeft, nooit heeft ze me dat verteld, wel dat ze van Base naar Proximus veranderde en dat dat goedkoper was, voor 25€ per maand. Ze verzwegen dat ze er een gsm Samsung moest bijnemen. Verzwijgen betekent voor mij liegen.

Op 7 april 2014 zend ik haar volgende brief:

"Wat heb ik genoten van jullie bezoek zaterdag. Jullie zien er ook alle 3 zo goed uit. Hoe is het verder zaterdag nog geweest? Hoe was het met S ? En hoe was jullie zondag? Elk moment denk ik aan jou. Hoe het gaat met jullie, wat jullie doen en wat ik dus mis. Zo moeilijk is het hier zonder jullie, er zijn geen woorden voor, het is buitengewoon onmenselijk, bovenmenselijk moeilijk. Jij hebt 16 dagen gezeten, je weet wat het is 16 dagen zitten, maar ik zit nu 2 jaar (met een onderbreking). Het is de meest verschrikkelijke en afschuwelijke periode van mijn leven. Je mag gerust weten dat ik er dikwijls aan denk dat ik niet meer verder kan. Ik vermoed dat ik zoals de zaken er nu voor staan toch nog 1 tot 2 jaar zal moeten zitten. Ik mis jullie zo verschrikkelijk veel, het doet zo vreselijk pijn aan mijn hart. Letterlijk en figuurlijk. Wat ik jou wilde vragen, niet boos worden, maar probeer me te begrijpen, kan je me iets meer komen bezoeken? Ik vind dat we toch zoveel uit elkaar groeien omdat we mekaar zo weinig zien. En je kan toch uren opsparen op het werk om me af en toe eens op een namiddag te komen zien. Ik hoor dat je toch tijd neemt voor andere mannen, ik vraag ook jouw aandacht als jouw eigen man

Ik mis het intieme, dat is toch normaal. Zonder dat kan een mens toch niet leven, omdat je me nog nooit gevraagd hebt om op ongestoord bezoek te mogen komen bij mij, vraag ik het jou. Ik mis het zo veel. Jij hebt dat toch ook nodig, dat is toch menselijk. Ik denk dat jij dat dan wel doet, heb je dan iemand anders waar je dat mee doet. Ja? Zeg het me, dan weet ik wat ik mag verwachten. Neen? Kom me dan zien a.u.b. Ik hoop dat je niet dezelfde fout maakt als ik. Geef a.u.b. ons huwelijk nog die serieuze kans die het verdiend met onze 2 lieve, mooie dochtertjes.

Je bent een knappe vrouw en dan krijg je natuurlijk wel aandacht van andere mannen en dat brengt jou wel wat geluk nu ik er niet ben en daar ben ik dan wel blij om. Ik ben toch heel jaloers maar dat is toch normaal als ik jou graag zie. En natuurlijk willen die mannen sympathiek overkomen op de kinderen om zo de moeder in te palmen en te veroveren. Pas na een tijd komen hun negatieve gedragingen naar boven, dat weet je nu toch. Ja, nu ben ik er bijna 55: beter later wijs dan nooit. Ik kies voor later en niet voor nooit en zal er alles aan doen om een beter mens te worden: nu! Een nieuwe en laatste fase is aangebroken in mijn leven: het is nu mijn hoogste doel mij volledig ter beschikking te stellen van jou, onze kinderen en toekomstige kleinkinderen. Mijn pensioen komt er aan en ik wil nu in alle rust en sereniteit genieten van mijn laatste jaren.

Ook zou ik met jullie willen verhuizen naar een huis of appartement met tuin. Een andere plaats is goed ook om symbolisch die grote ellendige, moeilijke periode achter ons te laten. Ik wil voor ons gezin nu een veilige en geborgen omgeving brengen waar plaats is voor rust en liefde.

Wat primeert is dat ik niet alleen aan mezelf mag denken maar eerst aan jou en onze kids en dan pas aan mezelf. Ook wil ik jullie 3 alles geven wat jullie hebben moeten missen. Maar doordat ik eerst aan jullie zal denken zal dat automatisch volgen. Eindelijk begrijp ik ook wat jij precies wil. En wat wilde jij schrijven? Hoe zie jij ons huwelijk als ik terugkom? Wat wil jij? Wat wil jij niet? Ik mis jou elk moment, elke seconde, ik kan niet leven zonder jou. Toch durf ik jou en wil ik jou mijn liefde en warmte aanbieden voor altijd. Knuffels, kussen en misschien hoop ik meer... je "vernieuwde" man voor altijd: Wim.

PS. Wat ik nog wil zeggen: iets niet meer doen is altijd gemakkelijker dan iets wel doen. Je moet het gewoon niet meer doen, zoals jij steeds zegt: bijvoorbeeld niet meer op de nagels bijten, niet meer boos worden, niet meer roepen, niet meer elders kijken, niet meer drinken als je wil drinken... ik denk dat ik dat alles wel onder controle heb en ik moet dat nu voor altijd zo houden. Daarvoor wil ik blijven gaan naar de psycholoog ook als ik vrij ben."

Als ik haar aan de telefoon nog eens vraag of ze eens af en toe alleen naar me zou komen omdat ze toch gezegd heeft dat ze uren kan opsparen antwoordt ze me plotseling dat dat niet mogelijk is omdat ze geen uren mag opsparen. Ze liegt en bedriegt terwijl je erbij staat, 2 weken geleden zegde ze dat het kan en nu kan het niet meer. Dat is toch ongeloofwaardig belachelijk.

Voor mijn buitenlandse probleem vraag ik haar 6 weken geleden om een vertaler te zoeken die een 22-tal pagina's zou moeten vertalen van het Nederlands naar het Frans. 3 maal heb ik het haar gevraagd. De tweede maal roept ze me toe dat ze wel wat anders te doen heeft, ik constateer dat dat anders het bezoeken van mannen is, ze bezocht de dag erna die Rudi uit [redacted]. De derde maal roept en schreeuwt ze me toe vanuit de hoogte en met een hautaine ondertoon: "je moet dat op een duidelijkere manier vragen". Ik heb haar 6 weken geleden inderdaad gezegd dat dat niet dringend was, maar als je het na 6 weken nog steeds niet gedaan hebt na 3 maal vragen vind ik dat slechte wil. Ze spreekt me de laatste jaren meer en meer toe met luide, hautaine stem. Het is ook duidelijk dat ze zich superieur voelt en beter voelt dan mezelf. Ze behandelt me als een persoon die in een slavenrol zit omdat ik niet zoveel gestudeerd heeft als zij. Dat is puur psychisch terrorisme. Ook heb ik 5 maanden moeten wachten op mijn pyjama. Ontelbare keren heb ik haar gevraagd om die mee naar Tilburg te brengen. Dat doet ze met opzet, ik moet dat zeer veel vragen zodat ze haar machtspositie kan gebruiken; psychisch pesten noem ik dat.

Deze woensdagavond heb ik gebeld en ze riep dat het niet kan dat ze geen paaseieren krijgt op haar werk. Ik merk haar op dat er nog 2 werkdagen zijn voor Pasen. Ze antwoordt van niet omdat de mensen arbeidstijdverkortingsdagen op moeten nemen. Ze zegt dat ze wel gaat werken omdat zij als interimaris deze dagen niet heeft. Als ik op donderdagnamiddag naar de kinderen telefoneer zeggen ze dat ze de nieuwe bril van [redacted] gaan afhalen en daarna om 18 uur iets gaan drinken met die Rudy. Was ze de hele dag samen met hem en voelt ze zich schuldig en neemt ze de kinderen mee om iets samen in het nieuwe samengestelde gezin met die Rudi op café te gaan drinken. Als ik op vrijdag bel vertellen de kinderen spontaan dat ze in Mechelen met die Rudi en mama op de

markt gezellig samen Tapas gaan eten en hebben iets gedronken. Meer blijkbaar niet, [] weet me te vertellen dat hij gescheiden is en grote kinderen heeft waarvan hij een foto aan mijn kinderen heeft laten zien.

S [] is boos op mij omdat ik aar [] gevraagd heb of ze verliefd is op die Rudi. Als ik het haar dan vlakaf en rechtuit vraag, duurt het 3 seconden voor ze neen antwoordt. Als je het zeker weet antwoordt je direct ja of neen. Als je drie seconden wacht en dan neen antwoordt lieg je hoogstwaarschijnlijk. Ze zegt me ook dat ze nood heeft aan aandacht en aan iemand die het goed meent met haar, iemand die haar liefdevol en met respect behandelt. Omdat ik er niet mag zijn besluit ik dus dat ze het op een ander zoekt. En ik weet uit goed ingelichte bron dat zij zelf het initiatief neemt naar die Rudi toe. Ze vertelt me in één adem dat Chris deze morgen op bezoek was en haar verraste met croissants en champagne op bed. Wat moet ik daarvan denken, het is toch absoluut normaal dat ik op zijn minst denk dat die Chris meer wil van haar. Zij zegt dat het niet normaal is dat ik zo denk, ik vind het 100% normaal hoe ik denk. Die smerige Chris probeert mijn vrouw terug te verleiden terwijl ik machteloos en hulpeloos in den bak zit.

Ik vraag haar meermaals een adres waar ik kan laten vertalen naar het Frans, vraag haar meermaals een aantal telefoonnummers van psychiaters uit Antwerpen en ik vraag haar op de website van Antwerpen een bewijs van woonst voor mij te downloaden: nu na 2 maanden heeft ze nog steeds niets gedaan.

Ze heeft aan de politie in september 2011 gezegd dat ik drink en dat ik haar bont en blauw geslagen heb, door deze valse uitlatingen van haar moet ik nu nog minstens 16 maanden langer zitten omdat de Strafvuistvoeringsrechtbank niet zeker is of dat de waarheid is of niet. Ook tijdens mijn voorhechtenis vroeg ik haar meer dan twintig maal een briefje te schrijven voor de Raadkamer om te melden dat ik kon verblijven op haar adres in Sint-Katelijne-Waver, doordat dit briefje er maar niet kwam heb ik twee maanden langer moeten zitten in voorhechtenis. Dus door haar domme en koppige hautaine houding zit ik meer dan anderhalf jaar langer in hechtenis. Ik vraag hiervoor een schadevergoeding.

Ik bel haar op een ochtend met het voorlezen van mijn liefdesverklaringen, ik zeg haar dat zij de sleutel in handen heeft voor ons huwelijk: letterlijk: "ik hou veel van jou, veel, veel, veel, ik word hier gek, jij met al die mannen, a.u.b. stop met die Rudi, weet hij dat je getrouwd bent en dat ik in de bak zit? Geef mij de kans jou lief te hebben en aandacht te schenken. Ik wil naar je toe komen maar ik kan niet, natuurlijk wil je liefde en aandacht, dat begrijp ik. Is het goed dat ik je meer bel en dat jij af en toe eens bij mij komt. Ik kan zo niet verder. Hoe doe jij dat? Ik vind het niet leuk om mezelf elke dag af te trekken. A.u.b. geef me die kans. Je zegde me gisteren iets over goede en kwade dagen, a.u.b. Jij hebt de sleutel in handen voor ons huwelijk. Ga er a.u.b. voor. Toon mij dat je de verstandigste en slimste bent en ga voor ons huwelijk. Kies voor je familie, toon dat je een familie kan samenhouden en wees a.u.b. mijn beste vriend, ik wil jouw beste vriend en jouw enige man zijn. Ga voor je huwelijk en niet iets tussenin. 1 ding weet ik zeker, je man houdt van jou. Als ik in de toekomst met jou als mijn vrouw verder mag, weet dan zeker dat ik het kan en wil zoals jij dat wil."

En plots toen om deze tekst begon ze me weer uit te schelden en te roepen dat ik slecht ben en dat ik nog slechter ben dan alles. Ik vraag haar of de kinderen dat horen, ze antwoordt dat ze dat mogen horen. Welk onmens moet je zijn om voor de oren van je kinderen voor de zoveelste keer met opzet ruzie te stoken met je man. Ze roept en tiert onverstaaenbaar als een krankzinnige zieke. Ze schreeuwt me toe dat ze het graag zal hebben als "het" gebeurt met een andere man.

15 minuten lang roept en tiert ze en dan is de recreatie voorbij en moet ik van de chef de hoorn neerleggen terwijl ze nog steeds aan het roepen is. En gisteren op paaszondag nota bene riep en schreeuwde ze me de huid vol tijdens een telefoongesprek van 57 minuten. Ik kan niet meer, ik ben op van haar constante gepest. Ik neem nu de beslissing die mijn leven zal veranderen. Ik heb het zo lief en goed bedoeld en wilde dat alles goed kwam. Ik ben zeker niet in de positie om ruzie met haar te maken, ik wilde alleen maar vrede en liefde. Maar het is duidelijk: ze is echt een persoon van slechte wil die alleen het kwade ziet en wil. Ze is geen goed mens. Ze is een valse en achterbakse persoon. Hoe heb ik me zo kunnen vergissen. Ze is een echte smeerlap, niets waard in bed en een bedriegster "puur sang". Ze kwam alleen naar België voor het geld. Nu heeft ze me niet meer nodig, ze heeft haar nieuw slachtoffer met geld gevonden. Ze is ook bijzonder hautain, ze doet uit de hoogte alsof alle mensen dom zijn, alleen zij is verstandig denkt ze.

Op zondagmorgen 27 april 2014 bel ik naar huis en de kinderen zijn heel bedeesd ze antwoorden alleen met ja en neen. Op de achtergrond hoor ik een mannenstem, na aandringen vertelt [] me

dat Rudi er is. Op een voormiddag nog wel en ze zijn gisterenavond met zijn viertjes naar de Kinopolis in Antwerpen geweest. Ik vraag haar of hij dan blijven slapen is, ze antwoordt ontkennend. S. komt ook aan telefoon en ze roept en tiert voor één maal niet, natuurlijk want die Rudi zit achter haar in mijn zetel. Ik ben niet naïef, ik weet hoe laat het is. Het is toch vreselijk achterbaks, het smerigste wat een vrouw kan doen: haar man bedriegen terwijl die in de gevangenis zit. S. zal wel goed zijn met haar man als alles naar haar zin verloopt maar als hij een iets of wat andere mening uit dan begint ze te roepen en te tieren en zal ze haar man als een blok laten vallen. Niets in goede en kwade dagen. Alleen samen in goede dagen is het voor haar.

In mei 2014 belt de PSD met S. en ze verklaart dat ik niet meer welkom ben thuis, ook niet voor penitentiair verlof. Bovendien verklaart ze dat ze geen relatietherapie wil volgen. De maat is vol. Wat een achterbakse vrouw, als ze je niet meer nodig heeft, laat ze je vallen als een baksteen. Ik belde op zaterdag 28 juni 2014 om 14 uur naar de kinderen I. en J., na 5 dagen proberen kon ik hen eindelijk bereiken, immers op de gsm neemt S. P. nooit op als ze ziet dat ik het ben en als ze opneemt doet ze alsof ze me niet hoort...

Ik vraag aan de kinderen hoe de rapporten waren, ze zeggen alleen maar goed. Ze vertellen iedere keer als ik bel minder en minder tot nu bijna helemaal niets meer. Ze worden duidelijke psychisch geterroriseerd door mijn vrouw, ze mogen niets zeggen.

Mijn vrouw komt aan telefoon en begint plots te roepen tegen mij dat ik de kinderen kapot maak. Ik vraag haar hoe dat kan, ik zit ten slotte al meer dan 2 jaar binnen en zij ziet ze elke dag. Ze zegt dat ik dingen over haar lover Rudi zou gezegd hebben zoals dat hij een vrouwenversierder is en dat hij mama alleen maar gebruikt voor zijn lusten. Dat klopt helemaal niet, ik heb over die Rudi alleen maar tijdens het laatste kinderbezoek aan I. gevraagd waarom mama altijd spreekt over die persoon i.p.v. de naam Rudy te zeggen. I. antwoordde me dat zij dat niet graag hebben (ze bedoelt I.) en ik zeg haar dat ik de indruk heb dat mama zich wat heeft gedistantieerd van die Rudy. Ja antwoordt ze, omdat wij dat zo willen. Ik heb hier dus helemaal niets mee te maken. De kinderen zijn autonoom tot hun eigen conclusie gekomen dat die Rudy niet een goede nieuwe vader zou zijn.

Waarom wordt S. dan nu boos op mij? Altijd als ze iets verkeerd doet wentelt ze dat af op mij, ze geeft me altijd de schuld voor iets wat ze zelf verkeerd doet, ze was namelijk de hele nacht van woensdag op donderdag bij hem, stiekem want ze had voor de zoveelste maal de kinderen naar een slaapfeestje gestuurd. Ze kan die Rudi nu alleen slechts stiekem zien en niet meer openbaar met de kinderen erbij en dat stoort haar heel erg.

De kinderen worden wel degelijk door haar gestoord psychiatrisch gedrag kapot gemaakt. Het is in hun belang dat S. wordt opgenomen in de psychiatrie en dat de kinderen een tijdje worden geplaatst. Het is nu wel dringend geworden.

Als ik haar vraag waarom de kinderen nu alleen nog maar met goed, slecht of ik weet dat niet antwoorden, zegt ze dat dat door mijn houding komt. Het komt in de eerste plaats omdat zij de vorige jaren altijd ruzie stookt met mij terwijl de kinderen erbij zijn en altijd slechte dingen over mij vertelt aan haar vrienden terwijl de kinderen erbij zijn. Het komt dus grotendeels door haar en doordat ik niet de kans krijg om dagelijks met de kinderen te spreken.

Vandaag 5 juli kinderbezoek gehad: als ik I. vroeg wie haar geholpen heeft met het lezen antwoordde ze spontaan, zij zelf en een beetje J., mama niet want die is er nooit. Kinderen liegen niet. S. verwaarloost haar kinderen. Ze is een heel slechte moeder. En een slechte echtgenote: 13 jaar lang heb ik haar gevraagd om in haar blootje naast mij te slapen, geen enkele maal heeft ze dat willen doen. Ja, zo een huwelijk kan natuurlijk niet blijven duren. En 13 jaar lang heb ik haar gevraagd haar haar wat langer te laten groeien, nooit heeft ze dat willen doen.

Opmerking: laat jullie niet misleiden door haar gedrag, voor de rechter zal S. heel veel medelijden willen opwekken door veel te wenen... en altijd slaagt ze erin die rechters in haar val te laten lopen.